

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.435/2016/3.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János
a tanács elnöke
Dr. Farkas Katalin
előadó bíró
Dr. Magyarfalvi Katalin
bíró

A felperes:

Az alperes: ONYF Nyugdíjfolyósító Igazgatósága

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

15.M.273/2016/7.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.273/2016/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság Fegyveres Nyugellátási Osztálya a 2013. április 4. napján kelt ... számú határozatával a felperes részére havi 260.615 forint rögzített nyugdíjat állapított meg annak folyósítása nélkül arra figyelemmel, hogy a felperes 1978. január 1-től 2011. december 31-ig 34 teljes év szolgálati idővel rendelkezett.
- [2] Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Nyugdíjfolyósító Igazgatósága a 2015. szeptember 23. napján kelt ... számú határozatával a felperes szolgálati nyugdíj rögzítő határozat módosítása iránti kérelmét elutasította.
- [3] A másodfokon eljáró Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Központ a 2015. október 30. napján kelt ... számú határozatával az

elsőfokú határozatot helybenhagyta. A társadalombiztosítási szervek határozataikat a 2011. évben hatályos, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 181. § (1), (3) bekezdése, 183. § (1)-(2) és (4) bekezdése, 99. § (1)-(3) bekezdése, valamint a hivatásos állomány tagjainak szolgálati időt elismerő támogatásáról szóló 17/2009. (VI.4.) IRM rendelet (továbbiakban: Rendelet) rendelkezéseire, és a Kúria Mfv.II.10.071/2015. számú döntésében foglaltakra alapították. A határozat indokolása szerint a Rendelet kiadásának célja az volt, hogy a rendőrség és a büntetés-végrehajtás hivatásos állományában szolgálókat - kedvezőbb anyagi feltételek mellett - nyugdíj helyett szolgálatban tartsa, az aktív állományban maradást a jogalkotó a 25, illetve 30 év szolgálati viszony után további szolgálatot vállalók esetében új juttatás bevezetésével kívánta segíteni. Az alternatívát jelentő ellátásokat a jogalkotó nem kívánta összekapcsolni, erre utal, hogy a „hűségpénz” formailag támogatásként, kérelemként bizonyos feltételekkel, fix összegben, szerződés alapján és visszafizetési kötelezettséggel terhelten került bevezetésre. Mindezek miatt - függetlenül a Kúria Mfv.III.10.456/2014/4. számú egyedi ügyben hozott határozatától - a támogatás nem számítható be.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes kereseti kérelmében a jogszabálysértésre hivatkozással kérte a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését annak megállapítása mellett, hogy a 2011. évben kapott havi 50.000 forint mindösszesen 600.000 forint szolgálati idő támogatás, mint járulékalapot képező jövedelem illetmény jellegű juttatás, ezért beszámít a nyugdíj alapba. Hivatkozott arra, hogy a jövedelemből nyugdíjjárulék került levonásra, ezért a nyugdíjszámításnál figyelembe kell venni. Hivatkozott a Hszt. 183. §-a, valamint a 17/2009. (VI.4.) IRM rendelkezéseire. A felperes álláspontja szerint az alperesi jogértelmezés jogszerűtlenül és indokolatlanul hátrányosabb helyzetbe hozza a nyugdíj alap számítása során a hivatásos állomány tagját más nyugdíjjogosultnál, ezáltal sérül az egyenlő bánásmód követelménye.
- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokait fenntartva. Az alperes hivatkozott arra, hogy a szolgálati időt elismerő támogatás a Hszt. rendszerén kívül került szabályozásra. Sem az illetmény, sem az egyéb juttatások kedvezmények kategóriájába nem sorolható, ezért e módon a rögzített nyugdíj összegének meghatározásakor nem számítható be.

Az elsőfokú ítélet

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a társadalombiztosítási szervek határozatait hatályon kívül helyezte

és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

- [7] A bíróság ítéletében hivatkozott a Rendelet 1. § a)-b) pontok rendelkezéseire, megállapítva, hogy az „ellátás” bevezetésének célja, hogy a fizetés és a nyugdíj közötti különbözet kiegyenlítésére tekintettel a hivatásos állományú tovább szolgáljon. A szolgálati idő támogatásra vonatkozó megállapodás feltételhez kötötten és önkéntes alapon jött létre, az ORFK utasítás szabályozta a támogatás folyósításának feltételét és rendszerét.
- [8] A bíróság idézte a Hszt. 181. § (3) bekezdés, 183. § (1), (3)-(4) bekezdéseit, 184. §-a, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 22. § (1) bekezdés c) pontja, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról és egyes szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (továbbiakban: Tbj.) 4. § k) pont 1. alpontja, az Szja. törvény egyes rendelkezéseit, továbbá utalt a Kúria Mfv.III.10.456/2014/4. és az Mfv.III.10.071/2015/7. számú határozataira.
- [9] A bíróság megállapította, hogy a támogatás kifizetése adóelőleg és járulékok levonásával történt, az járulékalapot képező jövedelemnek minősül, jogi természetét tekintve pedig kvázi illetmény jellegű juttatás, amely ellátást a nyugdíjalapba be kell számítani. Az alperes által hivatkozott Mfv.II.10.071/2015/7. számú, más ügyben hozott határozat nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy a támogatás nem tekinthető járulékalapot képező jövedelemnek és azt a nyugdíjösszeg megállapításakor figyelmen kívül kellene hagyni; mindezek miatt az alperes az új eljárás során a ténylegesen nyújtott támogatás beszámítására köteles.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (Khtv.) 19. §-a, a Hszt. 181. § (3) bekezdése, 183. § (1)-(2) és (4) bekezdése megsértésére hivatkozva.
- [11] Érvelése szerint a Hszt. - Khtv. 19. §-a által alkalmazni rendelt - 2011. december 31-én hatályos 183. § (1) és (4) bekezdései alapján az alapilletménynek, illetménykiegészítésnek, -pótléknak és a 2009. január 1. előtt hatályos szabályok szerinti külön juttatásnak, jutalomnak nem minősülő támogatás, függetlenül attól, hogy nyugdíjjárulék alapot képez-e, nem számítható be a szolgálati nyugdíj összegébe. Ezt támasztja alá a Kúria Mfv.II.10.071/2015. számú döntése és az is, hogy a Hszt. 183. § (4) bekezdésében található taxatív felsorolás más jövedelmek beszámítását kizárja. A Hszt. 181. § (3) bekezdése általános szabályként rendelkezik a Tny.-nek és a Tbj.-nek a Hszt.-ben foglalt eltérésekkel való,

szolgálati nyugdíj megállapítása során történő alkalmazásáról. A Tny. 22. § (1) bekezdésének mögöttes szabályához képest a Hszt. az átlagszámítási időszakra és a figyelembe vehető keresetekre, jövedelmekre vonatkozóan eltérő, szűkítő tartalmú speciális rendelkezést tartalmaz.

- [12] Az alperes szerint a munkaügyi bíróság a Hszt. 181. § (3) bekezdésével ellentétesen rendelkezett arról, hogy a Tny. alapján járjon el, a Hszt. 183. § (4) bekezdésének a Tny. 22. § (1) bekezdésétől eltérő speciális szabálya megelőzi a Tny. általános rendelkezéseit. A bíróság helyesen állapította meg, hogy a támogatás nyugdíjjárulék alapot képez, az ebből levont következtetése azonban okszerűtlen. A támogatást nyugdíjjárulék alapot képező jövedelemként csak a társadalombiztosítási öregségi nyugdíj igénylésekor, akár a Khtv. 20. §-a alkalmazásakor kell figyelembe venni. A szolgálati nyugdíj megállapítása során a Tny. szubszidiárius 22. § (1) bekezdése nem alkalmazható, a nyugdíjjárulék alapot képező jövedelmek teljes körének figyelembevételére csak a Hszt. külön rendelkezése alapján lehetséges. A Hszt. 183. § (4) bekezdésének taxatív felsorolása kizárja az ott nem szereplő jövedelmek beszámítását és azt is, hogy a hatóság vagy a bíróság kiterjesztő értelmezéssel mérlegelést alkalmazzon.
- [13] A felperes a perben megalapozatlanul hivatkozott a Tbj. alapelvi szintű megállapításokat tartalmazó 2. § (3) bekezdésére. E szabállyal szemben a Hszt. 183. § (1) bekezdése a kedvezőbb színvonalú ellátás céljából fogalmaz meg kivételszabályt, annak alapján nem a teljes életkeresetet, hanem csak a jogviszony megszűnése előtti egy év illetményét és illetmény jellegű juttatását kell figyelembe venni az ellátás alapjának meghatározásakor. Maga a rögzített és a később megállapításra kerülő ellátás közötti választás lehetősége is kivételt jelent a Tbj. 2. § (3) bekezdésében megfogalmazott alapelvekhez képest.
- [14] Az alperes szerint az Mfv.II.10.071/2015/7. számú ítélet más tényállás alapján ugyan, de azt mondja ki, hogy a juttatás nem tartozik az illetmény kategóriájába. A határozat rögzíti azt is, hogy az adó- és járuléklevonás ténye csupán adójogi kérdés, a juttatás jogcímét nem alakítja át, továbbá azt is, hogy az illetményre vonatkozó garanciális szabály kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. Az alperes végül utalt arra is, hogy az adó- és járuléklevonás jogszabálynak nem minősülő ORFK utasítás alapján történt, így az a kizárólag jogszabályokhoz kötött ellátás megállapításakor relevanciával nem bír, arra igény nem alapítható.
- [15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felülvizsgálati kérelem nem alapos az alábbiak szerint.
- [17] A Kúria több döntésében (Mfv. III. 10.494/2016/5., Mfv. III. 10.429/2016/5., Mfv. III. 10.436/2016/5., Mfv. III. 10.450/2016/6.,

Mfv. III. 10.296/2016/4., Mfv. III. 10.408/2016/3.) rámutatott: „ A Khtv. 19. §-a a rendelkezés hatálya alá tartozó személyek részére a Hszt. 2011. december 31-én hatályos szabályai alkalmazásával szolgálati nyugdíj folyósítás nélküli megállapítását írja elő. A 2011. december 31-én hatályos Hszt. a hivatásos állomány tagját megillető nyugellátásokról a 181. § (1)-(3) bekezdésében rendelkezett, a szolgálati nyugdíjra való jogosultság részletszabályait a 182. §-184. §-ai tartalmazták.

[18] A Hszt. 181. § (1) bekezdése a szolgálati nyugdíj és a hivatásos állomány tagját megillető egyéb nyugellátások esetében a Tbj., Tny., valamint a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény rendelkezéseit a Hszt.-ben meghatározott eltérésekkel rendelte alkalmazni. A 183. § (1) és (2) bekezdése a szolgálati nyugdíj összegét a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőző 365 nap alatt a szolgálati viszony keretében elért, a kifizetés időpontjában hatályos jogszabályok szerint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló illetménynek és illetmény jellegű juttatásoknak az elért jövedelemből levont egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjárulék, magán-nyugdíjpénztári tagdíj, valamint munkavállalói járulék összegével, továbbá a fennmaradó összegre képzett személyi jövedelemadó összegével csökkentett összege havi átlaga alapján rendelte megállapítani azzal, hogy az összeg kiszámításánál alkalmazni kell a társadalombiztosítási jogszabályokban az öregségi nyugdíj megállapításánál előírt korlátozásokat. A Hszt. 183. § (4) bekezdése szerint az (1) és (3) bekezdésben említett illetményen és illetmény jellegű juttatáson az alapilletményt, az illetménykiegészítést, az illetménypótlékot, a 2009. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerinti külön juttatást és a jutalmat kell érteni.

[19] A Hszt. felülvizsgálati kérelemben megjelölt fenti rendelkezései és azoknak a Tny., a Tbj. és az Szjativ. jogerős ítéletben felhívott rendelkezései együttes alkalmazása tárgyában a Kúria korábban, az Mfv.III.10.456/2014/4. és az Mfv.III.10.409/2016/4. számú határozataiban már állást foglalt. E határozatokban a Kúria rámutatott arra, hogy a nyugellátás összege megállapításának alapja - mind a Tny., mind a Hszt. rendelkezései szerint - a bevallott és megfizetett járulék, a járulékfizetési kötelezettség alapvető feltétele pedig a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony és a járulékalapot képező jövedelem megléte, amelyről a Tbj. rendelkezik. A Tbj. 4. § k) pont 1. alpontja szerint járulékalapot képező jövedelemnek az Szjativ. szerint összevont adóalapba tartozó, az önálló és nem önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításánál figyelembe vett jövedelem. Az Szjativ. alapján önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez [16. § (3) bekezdés]; az Szjativ. rendelkezéseiből következően minden, az összevont adóalapba tartozó

önálló és nem önálló tevékenységből származó bevétel, amelyet az adóelőleg számításánál figyelembe kell venni, járulékalapot képező jövedelem. A szolgálati időt elismerő támogatás a nyugdíjjárulék, egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék alapot nem képező juttatások között nem szerepel, a hivatásos állományúak a járulékalapot képező jövedelmük [Tbj. 4. § k) pont 1. alpont] után nyugdíjjárulékot, egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot - a Tbj. 24. § a)-b) pontban felsorolt juttatások kivételével - fizetnek [Tbj. 19. §, 21. §].

- [20] A Kúria a fenti határozatokban arra a következtetésre jutott, hogy a hivatásos állományúak részére a nyugdíjazás helyett további szolgálat vállalás és teljesítés, azaz munkavégzés ellentételezéseként fizetett, a Hszt. 183. § (1) bekezdésében meghatározott, valamint a (4) bekezdésben felsorolt illetmény elemekkel azonos levonásokkal terhelt juttatást, rendeltetését figyelembe véve, és függetlenül attól, hogy azt a Hszt. külön nem nevesítette, a nyugdíj alapjául szolgáló átlagkeresetbe be kell számítani.
- [21] A munkaügyi bíróság döntését a fenti határozatban foglaltakkal azonos jogértelmezés eredményeként hozta meg, az alperes olyan további érvet, ami az attól való eltérést indokolná, nem adott elő. A munkaügyi bíróság helyesen foglalt állást arról is, hogy az Mfv.II.10.071/2015/7. számú határozat - a perek eltérő tárgyára tekintettel - nem irányadó. Az utóbbi határozatban a Kúria munkaügyi jogvitában, munkajogi jogintézmény, nevezetesen jogalap nélkül kifizetett illetmény visszakövetelésének határideje, a jelen perben társadalombiztosítási jogi jogintézmény, a szolgálati nyugdíj alapja, összegének meghatározása kérdésében foglalt állást. E határozatok az alkalmazott jogszabályok eltéréseire és más jogszabályokkal való együttes értelmezésére tekintettel sem állnak egymással ellentétben; az, hogy a további szolgálatteljesítésért járó díjazás a visszakövetelés és a nyugdíj alapjául szolgáló átlagkeresetbe való beszámítás szempontjából más megítélés alá esik, nem jelent ellentmondást.
- [22] A felülvizsgálati kérelemben felhozott további kifogások kapcsán a Kúria rámutat arra is, hogy a munkavégzésért járó díjazások közterheinek meghatározása - az Alaptörvényből [I. cikk (3) bekezdés, 8. cikk (3) bekezdés b) pont, 36. cikk (1)-(2) bekezdés, 40. cikk] következően - az Országgyűlés hatáskörébe tartozik, törvényhozási tárgykörbe tartozó kérdésekről, adó- és járulékfizetési kötelezettség előírásáról a munkáltatók érvényesen, belső szabályzatokban, vagy utasításokban nem rendelkezhetnek. Téves ezért az alperes azon érvelése is, miszerint a felperes a támogatás beszámítására azért nem tarthat igényt, mert az abból való levonások jogszabálynak nem minősülő munkáltatói aktuson (ORFK utasítás) alapultak."
- [23] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályokat, ezért azt - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában

fenntartotta.

Záró rész

- [24] A Kúria a perköltség viseléséről való döntést a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte.
- [25] A Kúria a felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a Khtv. 14. §-a alapján alkalmazandó Tny. 81. §-a alapján határozott.
- [26] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274. § (1) bekezdés).

Budapest, 2016. november 14.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő